

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/5/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612010054
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3612010054.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Dušana Eckera a JUDr. Jozefa Mészárosa, v trestnej veci proti obžalovanému T. F., pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. novembra 2013, o odvolaní obhajcu obžalovaného T. F. a splnomocneného zástupcu poškodeného T. V. proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 01.10.2012, sp. zn. 2T/38/2012, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e s a v napadnutom rozsudku celý výrok o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sa obžalovaný T. F.

o d s u d z u j e

Podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 3 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr.zák. sa mu určuje skúšobná doba v trvaní 4 (štyri) roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. c) Tr. zák. súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 01.10.2012, sp. zn. 2T/38/2012 bol obžalovaný T. F. uznaný vinným zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že ako konateľ spoločnosti W. V. s.r.o. Q. na základe od 28.06.2007 prebiehajúceho obchodného vzťahu s T. V. dňa 12.09.2007 ponúkol T. V. vo Volyni, Česká republika dodanie 5 naložených vagónov s drevo s konkrétnymi číslami, ktoré mu aj ukázal, ďalej mu ukázal aj 3 ďalšie vagóny s drevom vo Vyškove, Česká republika, ktoré tiež sľúbil zaslať s vedomím, že vagóny s drevom mu neodošle, dňa 14.09.2007 vyžiadal od neho zaplatenie zálohy za dodanie vyššie uvedených vagónov s drevom T. V. neposlal, čím mu spôsobil škodu vo výške 30.000,- €.

Za to bol odsúdený podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, § 42 ods. 1, § 41 ods.2 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 99 mesiacov, na výkon ktorého

bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Partizánske, č. k. 3T/5/2010-187 zo dňa 16.05.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 23To/60/2011-199 zo dňa 13.09.2011, právoplatným dňa 13.09.2011, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený a určená skúšobná doba s probačným dohľadom vo výmere 3 rokov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. V ostatných častiach zostal rozsudok Okresného súdu Partizánske, č. k. 3T/5/2010-187 zo dňa 16.05.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 23To/60/2011-199 zo dňa 13.09.2011, právoplatný dňa 13.09.2011 nezmenený. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému T. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXXX Q., I. XX-F, D. škodu vo výške 30.000,- €.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote napadol odvolaním obžalovaný. V písomných dôvodoch odvolania podaných prostredníctvom obhajcu obžalovaný uviedol, že napadnutý rozsudok pokladá za nezákonný a neodôvodnený, nakoľko prvostupňový súd nevzal do úvahy dôkazy svedčiace v jeho prospech, pričom spor s poškodeným považuje za obchodný. Drevo, ktoré bolo predmetom obchodného vzťahu s poškodeným bolo pre neho nachystané, pričom ako konateľ spoločnosti W. V., s. r. o. ako aj F. U., s. r. o. vysvetlil spôsob realizácie tohto konkrétneho obchodného prípadu práve cez spoločnosť F. U., s. r. o. Okrem skutočnosti, že poškodený nezabezpečil požadovanú bankovú garanciu bolo dôvodom na iný priebeh tohto obchodného vzťahu aj to, že T. V. v súvislosti s predchádzajúcimi dodávkami dreva vykazoval nezrovnalosti. Na tieto ako obžalovaný priebežne upozorňoval. Nezrovnalosti vyplynuli z rozdielu množstva dreva, ktoré poškodený v skutočnosti prebral v porovnaní s tým, ako ho deklaroval v príslušných dokladoch týkajúcich sa prebratých vagónov od neho ako obžalovaného. Napriek týmto disproporciám obchodné vzťahy medzi nimi naďalej pokračovali, keďže poškodený prisľúbil vyrovnanie rozdielov. Drevo, ktoré poškodený V. vizuálne prebral, v skutočnosti patrilo spoločnosti F. U., s. r. o., pričom poškodený bol pri prehliadke dreva dostatočne upozornený a vyzvaný, že v prípade záujmu o toto drevo musia byť predbežne poukázané finančné prostriedky na to, aby boli vyrovnané pohľadávky voči obžalovanému, ktorých spornosť nenamietal. Poškodený bol upozornený na vlastníctvo sporného dreva spoločnosťou F. U., s. r. o. s tým, že dohodnutá suma má byť poukázaná v prospech účtu uvedenej spoločnosti. Priamym svedkom okolnosti za akých boli poškodenému oznámené uvedené skutočnosti bol aj L. B., ktorý bol nápomocný obžalovanému pri zadovážovaní drevnej hmoty v Českej republike. V konečnom dôsledku túto skutočnosť potvrdil aj poškodený. Suma 30.000,- € preto nebola platbou za sporné drevo ale vyrovnaním predchádzajúcich nezrovnalostí, ktoré evidoval obžalovaný voči poškodenému. Pre zákonné rozhodnutie vo veci bolo preto nutné vypočítať jediného svedka komunikácie medzi poškodeným a obžalovaným, t. j. L. B.. Tento dôkaz však súd bez dostatočného zdôvodnenia zamietol. V danom prípade sa už okrem uvedených skutočností jedná o okolnosť, ktorá je rozhodujúcou pre posúdenie veci z hľadiska vyvedenia trestnej zodpovednosti, teda či sa jedná o obchodný vzťah, resp. trestnoprávny. Preto žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Rozsudok odvolaním napadol tiež poškodený prostredníctvom splnomocnenkyne proti výroku o náhrade škody, ktorým sa domáhal doplnenia výroku o náhrade škody tak, aby bola určená lehota na splnenie povinnosti nahradiť škodu poškodenému.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu konanom za splnenia zákonných podmienok v neprítomnosti obžalovaného prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za zákonný a správny a navrhla odvolanie obžalovaného ako aj poškodeného zamietnuť ako nedôvodné.

Keďže na verejnom zasadnutí o odvolaniach poškodený T. V. prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne prehlásil, že odvolanie, ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 1. októbra 2012, sp. zn. 2T/38/2012 výslovne berie späť, predseda senátu podľa § 312 ods. 4 Tr.por. samostatným uznesením vzal na vedomie späťvzatie odvolania poškodeného T. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXXX Q., I. XX-F, D..

Odvolanie obžalovaného navrhla splnomocnená zástupkyňa poškodeného zamietnuť.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí sa pridržiaval písomných dôvodov odvolania a žiadal, aby krajský súd rozhodol v jeho intenciách. Pre prípad, že by odvolací súd bol iného názoru, žiadal, aby bol preskúmaný výrok o treste s poukazom na vyriešenie otázky, či na predchádzajúce odsúdenie obžalovaného sa nevzťahuje Amnestia prezidenta republiky z 2. januára 2013 a z toho dôvodu, či by nebolo možné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu. Takýto trest by bol spravodlivý, nakoľko obžalovaný v súčasnosti pracuje a mohol by uhradiť škodu. Navyše sa t. č. obžalovaný stará o maloleté dieťa a nepodmienečný trest odňatia slobody by citeľne postihol aj život rodinných príslušníkov obžalovaného.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd zistil, že vo vzťahu k skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného zločinu, je napadnutý rozsudok výsledkom konania, pri ktorom súd prvého stupňa postupoval podľa ustanovení Trestného poriadku, pričom v konaní nezistil žiadne chyby, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, tak ako je uvedený v rozsudku okresného súdu a zistenie, že skutok spáchal obžalovaný T. F.. Ten je usvedčovaný najmä podrobnou a logickou výpoveďou poškodeného T. V., podporenou zápisnicou o konfrontácii medzi obvineným a poškodeným, listinnými dôkazmi a to najmä kúpnu zmluvou medzi W. V., s.r.o. Q. a kupujúcim T. V., súpisom zaslaných záloh a faktúr, dobropisov poškodeným, výpisom z účtu Raiffeisenbank im Vorderen Zillertal zo dňa 14.09.2007, súpisu odoslaných vagónov a súvisiacich dokladov, výpisu z obchodného registra spoločnosti W. V., s.r.o. Q., výpisu z obchodného registra spoločnosti F. U., s.r.o. Žiar nad Hronom. Na základe vykonaného dokazovania prvostupňový súd vyvodil správne skutkové závery, podrobne sa zaoberal obranou obžalovaného a dôkazmi, tak jednotlivo ako aj v súhrne, tieto vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods.12 Tr.por. a svoje závery riadne vysvetlil v odôvodnení rozhodnutia, ktoré je v intenciách ustanovenia § 125 Tr. por.

Obrana obžalovaného bola vyvrátená výpoveďou poškodeného T. V., ktorý detailne popísal spôsob konania obžalovaného. Ten mu telefonicky oznámil, že má pre neho v Českej republike pripravené drevo, na základe čoho sa dňa 12.09.2007 vo Volyni stretol s obžalovaným, kde bolo pripravených 5 vagónov dreva. Spoločne si ich prezreli, následne boli vo Vyškove, kde mali byť pripravené 3 vagóny dreva, nakládka ktorých však ešte nebola ukončená. V nasledujúci deň mu obžalovaný oznámil, že vo Volyni je pripravených ďalších 6 vagónov dreva. Dňa 14.09.2007 mu obžalovaný potom telefonicky oznámil, že vagóny s drevom mu už boli odoslané, pričom nákladné listy dostane v pondelok alebo utorok nasledujúci týždeň a súčasne ho požiadal, nakoľko súrne potreboval peniaze o poukázanie zálohovej platby za dodanie predmetných vagónov s drevom ihneď. Na základe uvedenej žiadosti poškodený poukázal na účet spoločnosti W. V., s. r. o. ešte v ten deň, t. j. 14.09.2007 zálohovú platbu za drevo vo výške 30.000,- €. Nákladné listy ani vagóny s drevom však od obžalovaného neobdržal a keď sa potom snažil s obžalovaným skontaktovať, tento v prvé dni nebol zastihnuteľný a až v stredu mu obžalovaný oznámil, že vagóny sa musia zasláť inak, pretože má problémy s daňovým identifikačným číslom. Potom sa poškodený snažil obžalovaného ešte telefonicky kontaktovať, v tom čase ho však nezastihol, stretol sa s ním asi po troch až štyroch týždňoch na čerpacej stanici, kde mu obžalovaný tvrdil, že drevo bolo zlej kvality, že tam existuje nejaké vyrovnanie a potom, čo poškodený chcel naspäť svoje peniaze, obžalovaný mu povedal, že to nie je možné, že mu peniaze nevráti. Poškodený obžalovaného vyhľadal aj u neho doma, k stretnutiu došlo v Partizánskom, avšak toto bolo bezvýsledné. Obžalovaný peniaze odmietol vrátiť. Podľa zistenia samotného poškodeného, vagóny dreva, ktoré mu mali byť obžalovaným dodané a za ktoré zaplatil zálohovú platbu vo výške 30.000,- € boli obžalovaným zaslané inej firme do Rakúska. Poškodený poprel, že by mu mal obžalovaný povedať, že suma 30.000,- € mala byť za vyrovnanie nejakých nezrovnalostí voči W. V., s. r. o. Potvrdil, že asi v strede ich spolupráce bol obžalovaným upozorňovaný, že vznikajú diferencie medzi dodaným a prevzatým objemom dreva, na čo poškodený pozval obžalovaného do Rakúska za účelom, aby bol osobne prítomný pri preberacom protokole. Toto obžalovaný aj využil, bol prítomný pri preberaní dreva v Rakúsku a následne už nemal žiadne výhrady. Čo sa týka spoločnosti F. U., s. r. o., o tejto nikdy predtým nepočul. Pravdivosti tvrdenia poškodeného nasvedčujú aj ďalšie listinné dôkazy, najmä skutočnosť, že vyúčtovanie predložené obžalovaným za údajné nezrovnalosti v množstve dodaného dreva bolo vypracované až dňa 22.10.2007, teda až po osobnom stretnutí obžalovaného s poškodeným dňa 12.09.2007 vo Volyni a Vyškove, pri

ktorom mu prisľúbil zaslať predmetné vagóny s drevom a tiež potom, čo obžalovaný dňa 14.09.2007 poškodenému oznámil, že vagóny boli zaslané a požiadal o zaplatenie zálohy za drevo a napokon až po dátume 14.09.2007, kedy poškodený poukázal na účet spoločnosti W. V., s. r. o. sumu 30.000,-€. Pritom z predmetného vyúčtovania predloženého obžalovaným bol podľa obžalovaného údajný rozdiel medzi dodaným a prevzatým množstvom dreva poškodeným T. V. spolu za spoločnosti W. V., s. r. o. a F. U., s. r. o. vyčíslený na 24.919,90 €, no ani rozdiel viac ako 5000,-€ obžalovaný poškodenému nevrátil. Navyiac z obchodného registra spoločnosti F. U., s. r. o. je preukázané, že obžalovaný sa konateľom tejto spoločnosti stal až dňa 17.09.2007.

Na základe uvedeného neobstojí obrana obžalovaného, že suma 30.000,-€, ktorú mu poškodený zaslal nebola platbou za nedodané drevo, ale malo ísť o vyrovnanie nezrovnalostí za predchádzajúce dodávky dreva. V rozpore s takýmto tvrdením je jednak výpoveď poškodeného, ktorý uviedol, že išlo o zálohovú platbu za prisľúbenú dodávku dreva, ale aj výpoveď obžalovaného, ktorý sám vypovedal, že v tej dobe nevedel koľko má poškodený voči spoločnosti W. V., s. r. o. podĺžnosť. Takéto vyúčtovanie urobil obžalovaný až dňa 22.10.2007. Bolo by nelogické, že by poškodený zasielal konkrétnu sumu na účet spoločnosti W. V., s. r. o. za údajné nezrovnalosti, ktoré ešte ani neboli vyčíslené. Navyiac obžalovaný aj po tom, čo bola záloha za dohodnutú dodávku dreva v sume 30.000,-€ poukázaná na účet spoločnosti W. V., s. r. o. v ktorej bol konateľom, utvrdzoval poškodeného, že drevo aj s príslušnými dokladmi odoslal. V rozpore s tým však bolo zistené, že drevo zaslal spoločnosti HVP Graz v Rakúsku, ktorá mu zaň aj zaplatila. Taktiež ďalšie tvrdenie obžalovaného o upozornovaní poškodeného, že predmetnú sumu má zaslať na účet spoločnosti F. U., s. r. o. neobstojí s poukazom na to, že konateľom tejto spoločnosti sa obžalovaný stal až dňa 17.09.2007. Napokon v rozpore s tvrdením obžalovaného o údajných nezrovnalostiach v dodávkach dreva je celkový súpis záloh, faktúr a dobropisov z obchodovania so spoločnosťou W. V., s. r. o. ktoré predložil poškodený. Nepravdivosti tvrdenia obžalovaného, že sumu 30.000,-€ považoval za vyrovnanie nezrovnalostí, nasvedčuje aj to, že poškodenému nevrátil rozdiel proti vlastnému vyúčtovaniu viac ako 5000,-€.

Pokiaľ obžalovaný vytykal prvostupňovému súdu, že nevyhovelo jeho návrhu na vypočutie svedka L. B. k potvrdeniu okolností obchodovania medzi poškodeným a spoločnosťami W. V., s. r. o. a F. U., s. r. o., s touto námietkou sa odvolací súd nestotožnil. Súd prvého stupňa správne tento dôkaz nepovažoval za potrebný vykonať jednak vzhľadom na ostatné vykonané dôkazy, keď konateľom spoločnosti F. U., s. r. o. sa obžalovaný stal až po skutku, no i z toho dôvodu, že podľa samotného vyjadrenia obžalovaného a tiež poškodeného uvedený svedok s poškodeným nekomunikoval, neovládal nemecký jazyk a nebol ani zamestnancom spoločnosti obžalovaného.

Odvolací súd sa po zhodnotení vykonaných dôkazov a starostlivo uvážení všetkých okolností prípadu v plnej miere stotožnil so závermi prvostupňového súdu vo vzťahu k skutkovým zisteniam, ktoré majú oporu vo vykonanom dokazovaní. Vyššie uvedené skutočnosti sú len tie najdôležitejšie, ktoré považoval odvolací súd za potrebné uviesť vzhľadom na argumentáciu uvádzanú v odvolaní vo vzťahu k skutkovým a právnym záverom prvostupňového súdu. Odvolanie v tomto smere je len opakovaním argumentov uvádzaných pred súdom prvého stupňa, ktoré odvolací súd nepovažoval za dôvodné, pričom s podrobnejším odôvodnením týkajúcim sa skutkového stavu v plnej miere odkazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa. Napokon prvostupňový súd tiež správne kvalifikoval konanie obžalovaného T. F. po právnej stránke, ktorý svojím úmyselným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že iného uviedol do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu. Nepochybne tak naplnil znaky skutkovej podstaty zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák.

Odvolací súd z podnetu podaného odvolania preskúmal tiež výrok o treste, pričom dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Je potrebné uviesť, že súd prvého stupňa v čase rozhodovania správne prihliadol na všetky zásady pre ukladanie trestu v zmysle § 34 Tr. zák., pričom o osobe obžalovaného bolo zistené, že tento bol už jedenkrát súdne trestaný a to rozsudkom Okresného súdu Partizánske, č. k. 3T/5/2010-187 zo dňa 16.05.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 23To/60/2011-199 zo dňa 13.09.2011, právoplatným dňa 13.09.2011, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zo zločinu

skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený a určená skúšobná doba s probačným dohľadom vo výmere 3 rokov. Taktiež bol prejednaný za priestupky na úseku dopravy spáchané po 01.01.2010. Z miesta bydliska neboli k jeho osobe zistené žiadne negatívne pripomienky. Vzhľadom na predošlé odsúdenie musel ukladať v čase rozhodovania súd prvého stupňa súhrnný trest odňatia slobody podľa trestnej sadzby § 221 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, § 42 ods. 1, § 41 ods.2 Tr. zák., teda upravenej a zvýšenej v zmysle tzv. asperačnej zásady, pričom uložil obžalovanému trest odňatia slobody tesne nad takto určenou spodnou hranicou vo výmere 99 mesiacov. Odvolací súd však zistil, že od rozhodnutia súdu prvého stupňa nastali nové skutočnosti, ktoré majú vplyv na uloženie trestu obžalovanému. Prvou je nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2012 sp. zn. PL. ÚS 106/2011, podľa ktorého v § 41 ods. 2 zákona č. 300/2005 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%252341'&ucin-k-dni='30.12.9999'>v znení neskorších predpisov, na základe ktorého by prichádzalo do úvahy uložiť obžalovanému miernejší trest a druhou, z pohľadu prejednaného prípadu ešte významnejšou skutočnosťou je Rozhodnutie prezidenta Slovenskej republiky o amnestii z 02. januára 2013. Odvolací súd v rámci riešenia predbežnej otázky totiž zistil, že na predošlé odsúdenie obžalovaného rozsudkom Okresného súdu Partizánske, č. k. 3T/5/2010-187 zo dňa 16.05.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 23To/60/2011-199 zo dňa 13.09.2011 sa vzťahuje čl. I Rozhodnutie prezidenta Slovenskej republiky o amnestii z 2. januára 2013 a hľadá sa na neho ako keby nebol odsúdený. Vzhľadom na uvedené konštatovanie potom neprichádza do úvahy ukladať súhrnný trest obžalovanému, ale je nutné ukladať trest len za spáchaný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák.

S poukazom na uvedené potom odvolací súd z podnetu podaného odvolania obžalovaným zrušil napadnutý výrok o treste a sám rozhodoval o jeho potrestaní s prihliadnutím na zásady uvedené v § 34 Tr. zák. Keďže obžalovanému už súdom prvého stupňa bola priznaná poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. j) Tr. zák., teda, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, pričom za aktuálneho stavu neboli zistené žiadne priťažujúce okolnosti, ukladal odvolací súd trest v rámci trestnej sadzby § 221 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 3 Tr. zák. Vzal pritom do úvahy tiež jeho osobné pomery, starostlivosť o maloleté dieťa, skutočnosť že pracuje a je ochotný škodu uhradiť. Po starostlivom zvážení uvedeného potom uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, ktorého výkon mu podľa § 51 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmiennečne odložil za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. mu pritom určil dlhšiu skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyri) roky a podľa § 51 ods. 4 písm. c) Tr. zák. obžalovanému súčasne uložil povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Takto uloženým trestom podľa presvedčenia odvolacieho súdu bude splnený jeho účel tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zák.

V konečnom dôsledku odvolací súd skonštatoval preskúmajúc výrok o náhrade škody, ktorým bola obžalovanému podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložená povinnosť nahradiť poškodenému T. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXXX Q., I. XX-F D., škodu vo výške 30.000,- €, že tento je správny a zákonný, má oporu vo vykonanom dokazovaní a nie je nutné ho meniť ani dopĺňať.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.